

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

re expressa.

- 6 Verbis narratiuis Papa super quibus suam dispositionem fundat ita standum, & credendum est, quod ex eis inducitur presumptio iuris, & de iure, contra quam probatio non admitteretur.
- 7 Ex diuturnitate tanti temporis, cuius initij memoria in contrarium non extat, narrata in aliqua dispositione vera fuisse presumitur.
- 8 Sterile, et infructuosum fuisse presumitur id, quod ab ecclesia pro modico censu, & pro successoribus concessum fuit.
- 9 Et an fuerit infructuosum, uel utile, initium, quo fuit concessum, non autem tempus posterius spectandum est.
- 10 Et melioratum expensis illius, cui fuit concessum, non potest postea ab eo auferri, & alij etiam pro maiore censu concedi.
- 11 Res ecclesie cuiuscunque etiam alicuius utilitatis, quae multa expensa sustentaretur, potest à Papa, cui uelit, cōcedi, & in feudum dari, & cōcessio absq; alia causa, & solemnitate ualet.
- 12 Papa de rebus omnium ecclesiarum, cum sint de iure positio, potest ex certa scientia libere disponere.
- 13 Geminatio actus certam scientiam inferit, & importat.
- 14 In feudo pluribus insoludum, uel cuilibet ipsorum concessio habet locum inter ipsos ius accrescendi, ut altero sine liberis decedente, eius portio ceteris accrescat, non autem ad dominum deuoluitur.
- 15 Distributiuum quodlibet omnibus insoludum actum attribuit.
- 16 In feudis datis à Principe, duobus fratribus locum habet ius accrescendi.
- 17 Fortilitium datum in feudum censetur feudum indiuiduum, & in eo locum habet ius accrescendi.
- 18 Feudum uacans, & ad dominum deuolutum quadam aequitate su peruiuentibus, qui praeserui tanquam haeredes uasallo praecedenti successerunt, potius est concedendum, quam extraneis.
- 19 Iuramentum fidelitatis ex quibus secundum formam debitam receptum, & praestitum censetur.
- 20 Iuramenti fidelitatis diuersae sunt formae.
- 21 Inuestitura prior ceteris posterioribus praevalet.
- 22 De invaliditate inuestiturae à Papa factae, & an poterit inuestire, nec ne, solus Papa cognoscere potest.
- 23 Inuestitura facta à Papa de re alicuius ecclesiae inferioris, quae ad prelatum illius spectabat, ualet, si ipso Prelato sciente, & ex post non contradicente, immo recipiente sic inuestitum ad iuramentum fidelitatis, & ad solutionem census facta fuit.
- 24 Maxime, si Papa, uel Princeps rem subditi, uel ecclesiae inferioris scienter in feudum concessit.
- 25 Papa in potestate, & auctoritate cum quolibet ordinario cōcurrit, & est ordinarius ordinariorum, paterque patrum.

E P I T O M E.

FEUDALIS concessio ualet etiam sine clausula motus proprii, quae in feudali actu non est necessaria.

Feudum fuisse tempore concessionis sterile, & infructuosum, credendum est uerbis narratiuis Papae concedentis, super quibus suam concessionem fundat, maxime concurrente diuturnitate tanti temporis, cuius initij memoria in contrarium non extat, ac modico censu: & melioratū expensis illius, cui primo fuit concessum, non potest ab eo auferri, & alij cōcedi.

In feudo concessio pluribus sub his uerbis, uobis, & cuilibet uestrum, locum habet ius accrescendi, ut altero sine liberis decedente, eius portio ad dominum non deuoluatur, sed aliis accrescat.

In feudatio, siue inuestitura facta à Papa de re ecclesiae inferioris ualet etiam absque consensu prelati illius ecclesiae, & multo magis ipso sciente, & ex post non contradicente, immo per receptionem iuramenti fidelitatis, & solutionis census approbante.

C O N S I L I U M L X X I I .

IN cā iter Illust. Ducis agere ex una, ac domino, ac Illustres comites super iuribus Mirabelli reos conuentos ex altera uertē te, primus Clarissimus Dominus Aduocatus adeo doctē, & plenē, super omnibus punctis, & obiectionibus contra dictos Comites oppositis consuluat,

seu fuit concessum pro primogenito, & suis filijs expressis, in hoc casu Pau. de Cast. pro nepote contra patrum consuluat in dicto suo cōsi. 159. super quo Soci in d. consi. & alij magnam uim faciunt, quia tunc expressis ex ordine scripturae, & ex mente concedentis constat, quod post primogenitū filius suus est admitterendus, quia uerba dispositionis, & inuestiturae sunt bene attendenda, ut in d. c. 1. de duo fratri. & per Alexan. in d. consi. in pen. col. sed quando feudum simpliciter deferretur primogenito, seu maiori natu, nulla facta mentione de suis filijs, uel liberis, tunc nepos quāuis subintrat gradum patris, tamen non subintrat totale ius succedendi ipsius patris, ut ex persona patris dicatur succedere, sed ex sua propria persona, ut in l. 1. si uir nepos. ff. de colla. dotis inducendo, ut ibi per Bar. si ergo debet succedere ex persona propria, & est minor natu, non est possibile, quod admittatur, exclusio autem descendente maiore natu, repugnātibz uerbis illo descendente maiore natu, repugnātibz uerbis Hieronymo: haec sūt uerba Alex. in d. consi. in pen. col. optime facientia ad hunc casum, per cuius dicta apparet casui nostro non ob stare ea, quod uoluit Pau. de Cast. in d. cōsi. ac et Soc. in d. l. si cognati. quāuis in qōne de Rege Roberto, & sic de iure primogeniturae nonnullae rationes allegantur, quae uidentur in qōni facere, tamē facile possunt tolli quoad casum nostrum, ut inquit ibi Alex. & plenē supra dixi, & maxime quia non loquuntur, quādo dispositio uocaret maiore natu, ut ibi dicit Alex. ac et quia ea, quae dicuntur in illa qōne, non possunt ad casum nostrum adaptari, ex quo dispositio, & inuestitura nō potest trahi ad casum fictum non habentem eandem rōnem, quam hēt casus uerus, ut superius dixi, & habetur per Alex. in d. consi. immo in casu nostro cessant iura, & rōnes, quibus dicitur, & fertur, quod filius cōsecratur pars corporis patris, & obtinere dicatur locū, gradū, & aetate patris, ut dictum fuit. Multis alijs rōnibus, quae facere uidentur contra conclusionem traditā respōdet Alex. in d. consi. 4. maxime in pen. & ult. col. cuius dicta alter non refero. Rursum argumentum primū, quod facit Soc. in d. consi. 252. in 5. col. facile tollitur, quā ea dem ratio, quae faciebat masculum excludere foemina, uidelicet cōseruatio, & fauor agnationis, pariter militat in nepote masculino, cum agnationes p masculos, & non per foeminas cōseruentur iuxta ea, quae habentur per Bald. in l. maximum uitium. C. de liberis. preter. cum si. inst. de leg. agna. success. §. ceterū. Nihil ē nocere potest maiori natu pro tēpore, qui esset de uocatis ex forma inuestiturae factae D. Hieronymo, si primogenitus, qui feudum obtinebat, feudo fuisset ob eius delictū à domino priuatus, deinde restitutus & inuestitus fuisset pro se, & filijs, & liberis suis de feudo, quia talis inuestitura non esset attēdēda, nec eius ordo traditus, sed tenor inuestiturae primae factae Do. Hieronymo pro se, & filijs, nepotibus, & descendētibz suis, ita tamen, quod maior natu semper esset praefereendus, debet considerari p plura, quae possent ad propositum adduci, sed pro nunc contentus ero allegare consilium las. 7. & consi. 56. in 3. lib. ubi latē, & pulchre loquitur, multa allegādo, ad quae me remitto. Et ita huius consultationi finē impono. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Motus proprius Papae non presumitur, nisi fuerit in literis uerbis expressis, & non solum in beneficiis, sed et in alijs rebus.
- 2 Concessio, & gratia ex importunitate petentium facta non ualet.
- 3 Motus proprii clausula in contractibus feudalibus, & alijs nō est necessaria, nec effectus motus proprii operatur, secus in rescriptis grauioribus, & ijs, quae à solo animo concedentis dependet.
- 4 Concessio ad petitionem impetrantis facta etiam de re, quae motu proprio concedi solet, ualet, si dolus, & subreptio in ea cesset.
- 5 Motus proprius regulariter nihil operatur, nisi in ijs, quae sunt in-

suluit, ut nulli alij et docti si mo dicēdi locus remāse-
rit. Sed tamen, ut iustis ipsorum Comitum petitioni-
bus satisfaciatur, qui mediantibus eorum nuncijs ue-
hementer apud me insteterunt, ut consilium dicti d.
Consultoris ad me transmissum saltem simplici sub-
scriptione munire, & corroborare, ac super dubiis, &
difficultatibus contra ipsos deductis meam inīam di-
cere vellem, idcirco hæc pauca addendo scribere p-
posui, & ad rē ipsam deveniēdo. Primo dictis illustri-
bus Comitibus obijcitur, q̄ apostolica feudalis con-
cessio firmitate non subsistit, quia nō motu proprio,
nec ex certa sciētia facta reperitur, sed potius ex iniu-
ria importunitate petentium, † cum generaliter uer-
um sit, motum proprium Papæ non præsumi, nisi in
ipsis literis verbis expressis de eo dictū fuerit c. si mo-
tu. in fi. de præben. in 6. gl. in c. si pluribus. eodem titu-
lo. & in clementina si Romanus. de rescript. nec pōt
motus proprius aliter probari, ut concludunt Docto-
res communiter Domin. & alij in d. c. si motu. Quod
procedit non solum in beneficialibus, sed et in alijs
concessionibus apostolicis super alijs rebus factis, ut
per Ioannem Andream in addit. ad Spec. de cau. pos-
sessio. & proprie. §. quia verō. versi. quid de colligenti-
bus. in secunda addit. post medium. at † concessio, &
gratia ex importunitate petentium facta non tener. l.
& si legibus. C. si contra ius, uel utilitat. publicā. d. c. si
motu. §. secus. c. si quando. & ibi habetur extra de res-
scrip. ergo & c. ¶ Huic motuio facillē respondetur pri-
mo, ut latius dictum fuit per dictum primum Cōsul-
torem, secundo † q̄ cum simus in contractu feudali,
clausula motus proprii, quæ solet illos effectus, de q̄-
bus in d. c. si motu. cum seq. & in d. clementina si Ro-
manus. operari, non fuit in casu occurrenti necessa-
ria, quia cum simus in contractibus, qui a consensu
utriusque partis dependent. l. 1. ff. de pactis. effectus
motus proprii non sunt considerabiles, sed solum at-
tenditur conventio sola, & ambarum partium cōsen-
sus, in rescriptis aut gratiosis, & alijs, quæ ab animo so-
lo concedentis dependēt, motus proprius effectum
suum operatur. d. c. si motu. cum seq. l. si quis iniquū.
in prin. cum ibi no. ff. quod quisque iuris. dicta clemē-
tina si Romanus. & expressē habetur p. Pau. de Castr.
in consi. 28. in facto presenti. in 4. col. dicentem, q̄ ea,
quæ habentur in d. c. si motu. cum similib. procedūt
solum in gratijs, & privilegijs, & non in alijs, quia sūt
odioſæ, & ambitioſæ, c. quamuis. de præben. in 6. c.
1. & 2. de filiis presbyterorum. eodem libro. & dicunt
domini de Rota in decisio. 27. licet Romanam in no-
uis, q̄ illa, quæ dicuntur per textum in d. c. si motu. cū
seq. & alijs cōtinent ius nouum, & rigorosum, ac mi-
nimē extendendum, & ponderant gl. fi. in d. c. si mo-
tu. quæ dicit, sufficit ita scriptum esse, ac refert, & se-
quitur Felin. fidelis canonista. in c. si quando. in ulti.
column. extra de rescriptis. & expressē in materia feu-
dali hoc præsupponit Bal. in c. 1. §. fi. in 2. col. de noua
forma fidei. in usu feud. Præterea † etiam illa, quæ
motu proprio concedentis dari possunt, si ad petiti-
onem impetrantis concedantur, dūmodo in illis ef-
ferat dolus, & subreptio, ualere possunt iuribus supra al-
lega. & c. sup. literis. extra de rescriptis. & dicit Cardi-
us in d. clem. si Romanus. in q. 3. † q̄ motus proprius ni-
hil operatur regulariter. nisi in ijs, q̄ sunt i iure expres-
sa, quia q̄ aliquid operetur, est quasi quoddam privi-
legium extra iuris ordinem, ergo q̄ in concessione
feudali fuerit appositā hæc clausula motus proprii, uel
non, parum, uel nihil refert. ¶ Contra dictos Comi-
tes aliud secundo loco opponitur, q̄ in literis aposto-
licis asseritur fortilitium feudale infructuosum fuisse,
quod tamē apparet ex facti euidētia falsum esse. Sed
respondere pōt primo, q̄ hoc non videt verū, & p̄riū

præsumitur iuris præsuppositione, qm̄ ex quo
dat super hoc, credendum, & standū est
hoc narrantis, alioquin Papa de mendacio
6 retur, quod non est dicendū, † immo scilicet
in tñ standum est verbis narrantis Papæ, quia
per illis suam concessionem fundat, q̄ ex
tur præsumptio iuris, & de iure, contra qua
set probatio admitti. cle. 1. de proba. licet
ultimum de contraria probatione contrari-
rit ibi gl. & fortē malē, ne Papa de mendaci-
ci possit, ut ibi habetur. Sicut igitur motus
tollit subreptionem. d. c. si motu. ita & uerbo
7 firmantis aliquid fuisse. Secundo † ex diuturni-
ti temporis, cuius initij non existit memoria,
quæ in casu nostro dī esse annorum centum,
quod tēpus hominis memoria nec excedere
rificare potest. c. 1. in fi. cum gl. de præscrip-
l. fi. in fin. C. de sacrosanctis ecclesijs. præsum-
talis qualitatē fuisse fortilitij, cū hōiū
tempus factæ concessionis se extendere
8 c. cum sim. Tertio † in dubio, ut actus ualeat
reat, præsumendum est fortilitium cum fuisse
tibus, & connexis tunc sterile, & infructuosum
se, alioquin pro tanto modico censu probu-
bus Papa in feudum nō concessisset. argu-
& ibi plenē habetur extra de rebus eccle-
9 auth. si quas ruinas. C. de sacrosanctis ecclesijs
quoque, quo facta fuit concessio, speculandū
autem tempus posterius, num fuerit infructuosum
uel utile, ut in c. cum dilecti. extra de empti-
dione. l. 2. cum ibi not. l. si uoluntate. in fi.
de rescinden. uend. ergo licet tempore con-
cessionis fructuosum extiterit, tamen tēpus
secus est dicendū, ut ex literis apostolicis
10 inferitur, quibus standum est. † Quod si uer-
liter attestantur, sequitur, q̄ dictum forti-
rebus suis p. Abbates modernos ad dictas Can-
quorum opera, & expensis melioratū, & fru-
factum fuit, ut in dictis literis, auferre, & ali-
D. Ducillæ concedi non potuit, et si maior
stitutus fuisset, per tex. in d. c. ad aures. cum no-
referunt scribentes, Abbas, Barbarius, & alij
11 nis etiam alicuius utilitatis feudum ab initio
tamen si non modica expensā subfuerat, ut
lud potuit, cui uoluit, concedere, & tene-
abique alia causa, & solemnitate, quia Papa
omnem solēnitatem, & defectum. auth. q̄
C. de sacrosanctis ecclesijs. & in c. nō liceat
q. 2. ibi nisi domos tantummodo, quæ in
urbibus non modica impensā sustentantur,
telligendum est etiam de rebus cuiuslibet
inferioris, qm̄ Papa pōt regulariter dare
res cuiusunque ecclesiæ. Bal. in c. 1. qui se
in prin. in 1. col. & solo uerbo illius trans-
sionem, quando concessit cum plena, & libe-
state, & idem Bal. in c. 1. in 2. col. quid sit
in usu feud. Multo magis ergo, quando in
ne dictum fuisset, q̄ possessionem concedere-
na, & libera potestate, nā ipse in actibus suis
est legibus. l. princeps. ff. de leg. l. digna uox. C.
12 sum. 9. dist. cum ibi no. † & cum res omni-
rum sint de iure positio. c. quo iure. s. dist. Pa-
lis ex certa sciētia liberē pōt disponere. c. p̄p-
conces. p̄bē. In casu aut nostro de certa sciētia
ret ex uerbis cōcessionis, ac et ex geminatio-
13 ne, quam fecit Papa ipsis comitibus Mirabelli
minatio actus, & si dubij sit, an importet
tus p̄p̄ius, ut p. Fely. in d. c. si quādo. in pen. d.
tñ ex illa certa sciētia inferitur, ut in d. c. si
clarius per glo. in c. 1. in uerbo nō scatur.

ptis etiam dicimus de consi. in 6. & glo. i. in c. rescri-
pta 2. q. 2. Fel. in d. c. si quando Ioan. Andr. & alij. in c.
potestas de confirm. utili, uel inutili. S. & haec verò
iudicemus in auct. ut nulli iudi. Alex. in l. si qs. in princ.
si quod quisq. iuris. ¶ Tertia oppositio facta p̄tra p̄ra
factos comites resoluitur ex verbis cōcessionis feudi;
quibus dīros, & quilibet uesterū, ac natos, & successō-
res uelros, & uesterū cuiuslibet huiusmodi comites &c. tñā
licet in cōtractibus etiā feudi, uel emphyteosis eccle-
sia, qui assimilantur, ut habetur per scriben. in l. etiā,
ff. sol. mat. & in l. quod dī. de verb. oblig. & in l. si mihi,
& Titio. per Bar. & Alex. & in l. i. iurisiuradi. S. si libe-
ri. ff. de oper. liberto. & in l. i. patroni. ff. ad trebel. quā-
do cōcessio feudalis pluribus etiā fratribus ab inito
facta fuit, inter illos non habeat locum ius accrescē-
di, d. l. si mihi, & ibi Bar. & alij. tamē quando pluribus
facta fuit concessio in solidum, uel cuiuslibet ipsorū,
altero sine liberis decedente, eius portio nō deuolu-
tur ad dominū, sed ceteris accrescit, quoniam t̄ distri-
butum quodlibet, attribuit actum omnibus in soli-
dum, Bar. in hoc articulo. ff. de hered. instit. ut dixit
Alex. in d. l. si mihi, & Titio. in 6. col. p. ea, quae uoluit
Bal. in c. i. §. iia. in fin. de success. feudi, & in l. unica.
C. quādo nō p̄ten. partes, Per. de Anch. in consi. 233.
in Christi. & duo prima dubia; & per dominos feudi
eccle. non fias modernis in c. i. de fratr. de nouo benefi. inuesti.
Præterea t̄ in fendis datis à principe duobus fratribus
ius accrescendi locum habet, ut uoluit Bal. l. vnica.
S. in primo. C. de caducis toll. & in d. c. i. de fratr. de
nouo benefi. inuesti. & in c. i. de duobus fratribus
à cap. inuesti. & istud sequuti fuerūt Raphael, Pau-
de Cast. & est de mēte Alex. i. d. l. si mihi, & Titio. in 2.
col. in j. limitatione, qui dicit se ita consuluissē, quā-
uis referat Cyn. & aliquos alios p̄rium tenuissē, sed in
casu nostro feudum fuit à Papa concessum fratribus
Comitibus, ergo &c. Præterea t̄ cū loquamur de for-
tilitio dato in feudum, quod sui natura censetur indi-
uiduum, ga tantam utilitatē nō affert in parte respe-
ctu partis, quantā affert in totū respectu totius iuxta
not. per Bar. in l. j. S. caro. ff. de verb. oblig. l. quicunq.
C. de fundis limitrophis lib. i. §. glo. not. in c. i. de fratr.
de nouo benefi. inuesti. in 1. glo. sequitur, q̄ sumus
in casu, in quo in cōtractibus locū hēt ius accrescēdi,
ut cōcludit Alex. in d. l. si mihi, & Titio. in 2. col. in 2.
limitatione, qui plura allegat, quae nō refero, q̄a in p̄-
cipi possunt, & præsertim est glo. multū notabilis in d.
c. i. de fratribus. de nouo benefi. inuesti. in 1. glo. & ibi
do. fundit. Vterius dici potest, q̄ licet non esset lo-
cus iuri accrescēdi, t̄ tamē pars uacans, & ad eccle-
siam deuoluta quādā equitate cōcedenda erat super-
uiuentibus, & non alijs extraneis, arg. l. i. S. permitti-
tur. cum glo. ff. de aqua quod iud. & astina, & ibi Bar.
& in d. l. si mihi, & Titio. & in l. i. in fi. ff. de priuilegijs
cred. & præsertim hoc uerū est, q̄n superuientibus præ-
cedentibus successerunt t̄quā heredes. in c. 6. §. 3. in 2.
vol. in fi. moder. in c. i. in pen. & vlt. col. quēadmodū
feudum ad filiā pertineat, & in c. i. S. si. pen. col. de cō-
tem. inter do. & uasal. de inuestitura, & in c. i. S. titius si
de feudo fuerit cōtentio inter do. & agna. Abb. in c.
bono. il. 2. & latē ibi in addit. de postul. pla. Deci. in c. 1.
§. 1. latē per Alex. in d. l. si mihi, & Titio. in pen.
col. & quamuis ibi referat plures opiniones, tamen
cum prædicta pertransire uideatur, à qua non est reced-
endum, quia est cōmunis, ut in locis allegatis colligi
potest. ¶ Circa quartum, & quintum motuum ad-
uersariorū, cum plus facti, quam iuris contineant, nō
est insistenti, quia illis ad fauorē comitū per primū
do. consilium optime satisfactū putō, t̄ si enim de
successorū iuramentis in manibus recipere debērium
præstitit, ut præsupponitur, apparere dicitur, in dubio.

censendum est, illa secundū formā debitam fuisse re-
cepta, tum ex tēporis diuturnitate iuxta ea, quae habē-
tur in l. sciendū. ff. de verb. oblig. & in l. qui in aliena.
ubi legitur cōiter. ff. de acqui. hered. & multa fideliter
cumulat D. Fel. in c. Albericus de testibus, & latius in
c. sicut extra. de re iudicata, tum etiam quia ex quo in
manibus recipere debentium iuratum fuit, & nō ap-
paret de illorū contradictione, ex eorū taciturnitate
presumendū est fin formā debitā fuisse iuratum, alio
quin tacendo ecclesia, seu monasterio domino dire-
cto p̄iudicassent, & p̄iudicare potuissent, q̄a si in for-
ma dicti successoris noluisse iurare, eorū iuramen-
tum nō debuisset ab illis recipi, nec admitti, per ea, q̄
habetur per Bar. & alios in l. que dotis. ff. solu. mat. in
pen. col. per tex. in l. fideiusor. S. pater. & ibi glo. ff. de
pign. l. sēpē de re iudic. Fel. in c. nō ne de præsump.
post alios ibi. tum etiā quia post iuramentā præstita Ab-
bas, cui census solui debebat, per plures annos absolu-
tē census à comitibus solutos recepit absq̄ aliqua pro-
testatione. Quō fit, ut eaducitatur, si quā comites, & eo-
rum successores incurrissent. nō solū ex defectu for-
mæ, sed etiā ex totali omissione iuramentī, remisissē di-
catur, quoniam in istis, in quibus dī agi de iure quære-
do, Abb. & alij prælati eccl. p̄iudicare possunt, ut con-
cludunt cōiter gl. lmo. & alij scribētes in c. potuit ex-
tra de locato in glof. magna. Præterea t̄ diuerse sunt
formæ iuramentī fidelitatis, quarū una cōpēdiōsa est,
& breuis, simpliciter iurando fidelitatē, alia proluxio-
res, ut in titulo qualiter iurare debeat uasallus, cum
duobus titulis sequētibz, c. de forma 22. q. 5. & suffi-
cit, q̄ substantialiter fidelitas iurata fuerit d. c. i. quali-
ter iurare debeat &c. ergo uasallus, uel eius successor
in manibus dñi fidelitatē iurādo simpliciter dicitur
satisfecisse, ac si formiter iurasset, q̄a non refert, q̄ ex
aquipollentibus fiat, argum. l. 2. ff. de liberis, & posth.
c. i. & ibi Ifernia, Præpositus, & alij in princ. de noua
forma fidei. sufficit. n. simpliciter iurare in manibus
domini, q̄m censēbitur iuratum in forma debita, ut
supra. ¶ Quō uerō ad sextum, & septimū, quæ ad idē
tendunt, uidendū est nunq̄d præualeant inuestitura
modernis tēporibus factē in persona illustr. Ducissē
illi inuestitura, quæ iam diu facta fuit à Bonifacio Pa-
pa ad fauorē comitū de Mirabello; t̄ sed, ut alijs dixi
supra, Papa res, & bona cuiuscunq; ecclesiæ inferioris
pōt in feudum concedere, præcipue cum inuesti-
tura facta tunc à Papa Bonifacio nō in præiudiciū ali-
cuius & maximē dictæ illustris Ducissē, nec suorū præ-
decessorū facta fuerit, ergo illi standū est, quia prior,
argumento c. qui prior cū ibi notatis. de reg. iur. in 6.
ac etiā, quia prior & potētior, argumento c. de duo-
bus de rescrip. in 6. cap. si à sede de preben. cod. lib. &
ubi; per glof. c. si beneficia, c. hi, qui, c. si postquam
eodem titulo. ¶ Et de inualiditate inuestituræ factæ à
Papa an potuerit inuestire nec ne, nullus alius, nisi Pa-
pa cognoscere potest, c. cum uenissent. extra de iudi-
cijs, Bal. in l. hi qui ad ciuilia. C. de appell. Bal. & Ang.
in l. ex facto. ff. de vulga. & pupill. Andr. Barb. in d. c.
cum uenissent in 2. col. in uerbi. & idem putat D. An-
ton. si refricaretur &c. Præterea t̄ ex quo Papa præfa-
tos comites de dicto fortilitio, & cōnexis inuestiuit,
sciēte, & nō contradicēte ex postfacto D. Abbate, ad
quē ratione sui monasterij fortē spectabat inuestire,
tacitē approbādo dictā inuestituram, recipiēdo ipsos
comites ad iuramentum fidelitatis, & ad solutionē cē-
sus, dictā inuestitura remanet firma, etiam si alijs po-
tuisset infirmari, quia Abbas uidetur illam ratificasse,
& approbasse l. paulus. ff. rem rat. habe. & in terminis
hoc uoluit Bal. in rub. de inuestitura de re aliena facta,
alias in c. i. in fin. de noua forma fidei. in fin. uerbis in
usu feudo. l. si probaueris, & ibi glo. C. si res aliena pi-
gno.

- 24 gno data sit, & prædicta oīno uera sunt, quādo princeps, seu Papa rem subditi, seu ecclesie inferioris sciēter in feudum concessisset. bene à zenone. C. de quadriennij p̄scriptio. iunctis ijs, quę expresse uoluit Bal. in c. 1. §. 1. in 1. col. de his, qui feudū dare possunt. ubi inquit, q̄ Papa oīum ecclesiarum feuda infeudare. & cōcedere potest absq; eo, q̄ prælati ecclesiarū etiā cōsentiant, q̄a Papa pot̄ sua auctoritate, sicut prælati ecclesiarū, infeudare, † cū ipse cōcurrat in potestate, & auctoritate cum quolibet ordinario, & ordinarius ordinariū dicatur. c. cuncta per mundū. 9. q. 3. Bald. in l. fi. C. de precib. imper. offeren. & secundū Ioannem Monachum est parer patrū, ut per eum in c. si eo tpe. de elec. in 6. & ita habetur per Bal. in d. c. 1. Quare vñ, q̄ causa ipsorū Comitum ex p̄missis sit in tuto, & q̄ ad corū fauorē, nō obstantibus obiectis, quę contra eos primo aspectu facere uidebantur, iudicadū sit, saluo tamen saniori iudicio. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Consensus, & ratihabitio differunt.
- 2 Consensus per modum licentie requisitus actum præcedere, vel saltem in ipso actu interuenire debet.
- 3 Consensus alicuius ad ualiditatem actus requisitus tempore actus, & non ex intervallo postea adhiberi debet, & nu. 5.
- 4 Consensus superioris ad ualiditatem actus debet per modum auctoritatis in ipso actu, uel incontinenti post interuenire, & quomodo hoc procedat num. 13.
- 6 Consensus alicuius requisitus solum per modū simplicis consensus ratione sui iuris, uel præiudicij quādoq; uel in ipso actu, uel post etiam ex intervallo interuenire potest, & quando per modum simplicis consensus requisitus dicatur.
- 7 P̄bicusq; actus solum ratione defectus consensus alicuius est nullus, tunc talis defectus expostfacto etiam ex intervallo suppleri potest, num. 12.
- 8 Consensus domini requisitus in alienatione, uel obligatione feudi dicitur confirmatorius, & ideo etiam expostfacto adhibetur.
- 9 Confirmatio sui natura ex intervallo fit.
- 10 Pactū in dubio debet intelligi secundū naturā actus, cui apponitur.
- 11 Consensum suum quis nisi requisitus impartiri non debet, & si requisitus denegat, in mora dicitur constitutus, neq; amplius requirendus est.
- 14 Consensus in actu aliis per se ualido requisitus expostfacto adhibitus operatur actus ualiditatem, & ut consentiens contradicere nequeat, secus in actu ex alio defectu nullo, in quo solum, ne quis contradicat, operatur.
- 15 Fæmine quando ad feudum admittantur.
- 16 Feudum per emptionem acquisitum mutat naturam feudi, & fit quid hereditarium.
- 17 Ad successionem feudi ascendentes siue masculi, siue fæmine nunquam admittuntur.
- 18 Vassallus etiam de consensu domini feudum alienare non potest in præiudicium aliorum, quibus ex inuestitura ius in feudo acquiritur, uel acquisitum esset.
- 19 Ratihabitio re non integra, & post ius tertio quesitum fieri non potest, & eius tertiū non tollit.
- 20 Sicut unusquisq; per illam exceptionem, tua non interest, excludi potest, ita is, cuius principaliter interest, admitti debet.
- 21 Ratihabitio quando etiam in præiudicium tertij fieri possit, & num. 24.
- 22 Pro dote in dubio faciendā est interpretatio etiam ad alterius quale quale præiudicium.
- 23 Quisq; ab initio rei sue, quam in alium transfert, conditionem, & onus cum præiudicio alterius apponere potest.
- 24 Factum eius, qui à me causam habet, factum meum censetur.
- 25 Ratihabitio in contractu initium influit, & ei robur tribuit, efficaciter obligando.
- 26 Bannitus capius ante ratificationē pacis sibi facta ab offenso, sequita ratificatione, liberari debet, stante statuto, quod bannitus, qui habuit pacē ab offenso, ante, quā capiat, liberadus sit.

- 27 Dominus quando uasallo in alienatione, uel obligatione, postfacto consentire potest.
- 28 Quando in contractu feudi data fuit licentia alienandi, gatur in terminis iuris communis, & secundum nationis feudi, an uero propriam naturam mutet.
- 29 Pactum in contractu feudi appositum de alienando, quando cum consensu domini operatur, ut etiam cum aliorum alienari, uel hypothecari possit.
- 30 Feudum habens naturam feudi antiqui patris, & autur, ut antiquum, paternum, & autum.
- 31 Feudi natura, nō aut substantia per pactū mutari, et alio.
- 32 Ad feudum antiquum paternum, seu autum, deficiunt dentibus masculis, uocantur agnati, exclusi fæmine, qui ex nouis inuestituris ueniunt, & nu. 35.
- 33 Naturales etiam masculi, & legitimi ad feudum uocantur, nisi in inuestitura expresse uocati sint.
- 34 Naturalis nō pot ad feudū legitimari post ius alteri ut Princeps absq; iusta causa principaliter utilitatem pacem cerne filium, uel filiam naturaliter legitimare.
- 36 Feudum antiquum quando dicitur assumere naturam.
- 37 Feudum titulo emptionis acquisitum fit quid hereditarium extraneos heredes, & ad feminas, exclusi agnati, ualibus, transire potest.
- 38 Mulier simpliciter consentiens alienationi, uel obligationi hypothecate, sibi quoad hypothecam dotum suarū iudicat, nisi illi expresse renunciet, quæ renuntiatio expressa porrigitur.
- 39 Melioramenta facta in feudo dicuntur quid hereditaria heredes etiam extraneos, & illos, qui in his ius habere possunt, transire.
- 40 Succedens uasallo tanquam hares in successionē feudi quousq; diffinitum sit, ad quem feudum spectare debeat.

E P I T O M E.

CONSENSUM domini in alienatione, uel obligatione feudi requisitū etiā expostfacto in præiudicium q̄ pro suo interesse etiā se opponerent, potest adhiberi, atq; prestari, quādo ille ex pacto in regri, & à domino prestari debebat, hic de

CASVS CONSILII

LIVSTRES domini Augustinus, & fratres de Adamis ex titulo emptionis, & ducatorum ab Illustrissimo, & ex illius domino Marchione Montisferrati inuestiti de feudo Siluani, & Castellati pro se, coram, & successores masculis legitimis, & uero ab eis descendentes, & uno ex dictis dominis, aut descendentes ab eis decedente sine primis, & naturalibus, alius, uel alij superiorem dū gradus prerogatiuā succedat, aut succedere ringeret, quod ambo dicti fratres, uel ab eis decedentes omnes decederent sine filiis legitimis, & naturalibus, superstitibus duntaxat sororibus ipsorum, & descendens suorum, tunc, & eo casu, & uero si sorores superstitēs, & non existentibus sororibus in dicto feudo succedant, & successores sint, cum pacto, de quo in inuestitura; item p̄fati domini Augustinus, & Ioannes, & eorum uisuiq; heredes, & successores possint eorum uxores, & uxores collocare super dictis bonis, & feudis cum consensu Illustr. Marchionis, & ducatorum, quem consensum p̄fati domini Augustinus, & Ioannes, & eorum uisuiq; heredes, & successores, ac descendentes